

жи на множ. число, кои сопадатъ со единственны.

§ 114. о и ѡ и двѣ-те иматъ еднакво произношеніе, отъ нихъ първа-та има общо употребленіе, а втора-та ся употреблява въ церковный-а языкъ въ слѣдующи-те случаи:

- а) Въ иностранны-те слова катого: *гърчки* ся пишеть *ѡ*, катого: *Лувгсеи*, б) въ междометія-та *ѡ!* *ѡле!* в) въ предлози-те *ѡ ѡвѣ* и въ сложны-те отъ нихъ слова катого: *ѡвладѣю ѡврътѣю* и проч. г) Въ множеств: число въ твѣ падежи що ся еднаквы съ единств. катого: Род. множ. прорѡкъ, престѡлъ. Им. един. прорѡкъ, престѡлъ. Дат. множ. челоѡкъмъ, ѡченикъмъ, Творит. единств. челоѡкомъ, ѡченикомъ. И. В. и З. множ. радѡсти. Р. Д. и П. един. радѡсти. И. В. и З. мнѡга двѡга, един. мнѡга двѡга. д) Въ родителѣ ед. въ мѣстоимѣнія-та и имена-та прилагателны, за различіе отъ винительный-а един. катого: Р. *ѣгѡ*, В. *ѣгѡ*. Р. *славнагѡ*, В. *славнаго*. е) Въ нарѣчія-та *мнѡгѡ*, *малѡ*, *добрѡ*, *мѡдрѡ* и проч. за да ся отличаватъ отъ прилагателны-те на средний-а родъ.

БИБЛИОТЕКА на
Телоре Д. Плоче